

տեսնել այդ շխտատարանը, որն ապացու-
ցանելու է աշխարհին, թէ պարսիկ զարդո-
ցած կոթուաբան էր, որ տարել էր Արևելե-
քին Լինգուսի մինչև Նիքարա:

— Ես չեմ յայտարարել. ձեր ցանկութեան
անմիջապէս յաջեցումն ապաւ, —ասաց Բուս-
թէմ-խանը, որքէն երաւ ուղղութե թանաքի
կողմը և յվարկէ՛մ ձայն տալով. —սպասուա-
րին՝ իր մօտ կանչեց, ձեռքէր առաւ մա-
նակի արկղը, որ փաթաթել էր թիբում
որդի, մէջը Ապա այդ բողոյ դրեց Մայրէ-
քի խանութի բազմոցի կողքին՝ սեղանի
վրա և ասաց.

— Տեսէ՛ք, սուլթանէ՛ք, զմեցեք և հրճ-
վեցե՛ք: Տառնէ՛րնք զուր յետոյ, այսօր, շնոր-
հէ այս մանեակի, կարող ենք որոշ գաղա-
փար կազմել մեր ան պապերի մօտին, ո-
րո՞ւք կուտարայի պաշտպան էին կանգնած
և դարձարում էին իրանը պատկանելի զոր-
ծեալով:

— Հրաշալիք է, իսկապէս հրաշալիք, —ա-
սաց տիկինը, թէ՛ իրմա բաղը բաց արաւ և
միջոց դուրս բերեց կաշնուտ՝ արկղը, որի
մէջ դետեղում էր մանեակը: —Արդէն այս
կաշնուտը խօսում է և մեղ ցոյց է տալին,
թէ ուղեք էին կրում այս մանեակը 1500
տարի առաջ Աստուղ ոչ միայն եւ տեսնում
եմ՝ երրորդութեան կենդանի դէմքեր, շահ-
նարը, շահ-խաղաղը և շահ-ժառանգը, այլ
շրանք իրանց խաչաքոյղ ինձ տարկում են
ախնածռլեամբ մօտենալու այս զարկին
Ինչպէս պէտք է բանալ արկղը, —ասաց
իշխանուհին:

— Անառաքի մանեակը, —ասաց Բուս-
թէմ-խանը և բաց արաւ արկղը:

Իշխանուհին իր հո՛ւրը մօտենիլ վրա
վեցեցրց արկղի մէջէն՝ մանեակը, յափշ-
տակութեամբ և հրճուանքով սկսեց զմնել
12 ուղեկարմանը վրա արձանագրութիւն
ընթերցել: 13 շահնարաբի պատկեր-
ները՝ երա լեզուն բռնկեց մի առ ժամանակ
և նա միայն բացազանչուեւ էր:

Ատորպետ

(Պր շարունակի)

